

S T O O K W I J Z E R

Steeds meer mensen worden zich bewust van de mogelijkheden van het verwarmen met hout. Hout is een super-biobrandstof, maar ondeskundig verbranden geeft slechts gering warmte. Het kan ook veel overlast geven of zelfs gevaarlijke situaties creëren. Houdt deze stookwijzer daarom binnen handbereik bij uw haard of kachel. Pas deze handleiding toe, wanneer u gaat houtstoken en gebruik voor dit stoken alleen onbehandeld, *door-en-door droog* hout.

Waarom deze stookwijzer.

Deze stookwijzer zal u helpen de houtverbranding te optimaliseren. Hierdoor wordt aan de ene kant de brandstof beter benut en aan de andere kant rookontwikkeling zoveel mogelijk voorkomen. Rookontwikkeling geeft nl. veel overlast in de omgeving, vooral bij de mensen met ademhalingsproblemen (CARA). Een slecht gestookt houtvuur kan over grote afstanden een behoorlijke luchtverontreiniging geven, terwijl een goed vuur géén of nauwelijks rook produceert. Deze super-biobrandstof kan ook snel tot oververhitting leiden.

De nieuwe stookwijze is helemaal gratis toe te passen want u hoeft alleen maar een paar handelingen te wijzigen.

De stookwijze is te gebruiken voor zowel de buiten- en openhaarden, stalen houtkachels en de accumulerende houtkachels. Zelfs ook bij het branden van paasvuren of oudejaarsvuren.

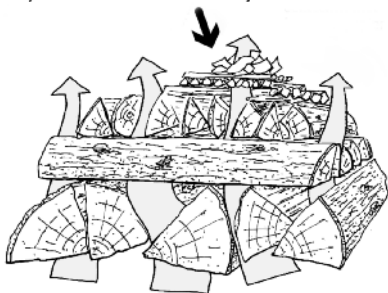
I.v.m. de mogelijk grote rookoverlast en milieubelasting, tuinafval nooit zomaar buiten gaan verbranden. Ook geen kleine brandjes stichten... Opruimen cq. verwerken van tuinafval kan het beste in de composthoop of -bak plaats vinden of door het in de groene container te deponeren.

De nieuwe stookwijze.

Een omschrijving van de definitie van de nieuwe stookwijze is; **een beheersbare, gelijkmatige verbranding creëren**. Een paar mooie voorbeelden van een gelijkmatige verbranding zijn een brandende kaars of een brandende toorts.

In tegenstelling tot de nieuwe manier, creëert nog bijna elke traditionele houtstoker bij de aangelegde brandstof *het aansteekpunt onderaan*. Bovendien wordt nieuwe brandstof *bovenop de bestaande verbranding* gelegd. Met deze twee "ondersteboven" handelingen ontstaan altijd problemen! Stelt u zich maar eens voor; een kaars ondersteboven houden en dan aansteken..., of de toorts bij het aansteken ondersteboven houden..! In beide gevallen bieden we de vlam een overdosis brandstof aan zodat deze hevig gaat roken en ook snel is opgebrand. Als we hier wat beter over gaan nadenken, dan lijkt de traditionele hout-stook-manier ondertussen dus wel erg primitief. De houtvoorraad wordt hierdoor nl. onbeheersbaar opgewarmd en dit geeft ongecontroleerd veel houtgas vrij en dus... ook veel rook!

Bovenaan aansteken met behulp van wat houtsnippers, stukjes karton of een aanmaakblokje

Bij de **nieuwe stookwijze** wordt de brandstof *altijd bovenop* aangestoken. Een -eventueel- verdere houtaanvoer vindt daarna uitsluitend *vanaf de zijkant* plaats (zoals hieronder in deel 3 beschreven). Op de nieuwe stookwijze wordt voorkomen dat het vuur de houtvoorraad te snel opwarmt. Het zal nu een veel gelijkmatiger opwarming/verbranding geven. Op de plek van de verbranding dient wel altijd een goed affakkelende vlam te blijven. Plaatselijk warmte behouden is dus essentieel en het aanbrengen van vuurvaste stenen rondom de verbranding helpen een hoge temperatuur in stand te houden.

Deel 1: Stoken van een Paasvuur of een Oudejaarsvuur.

Evenals met tuinafvalverbranding is het beter geen hout buiten te verbranden. Zoek het beste hout er uit en gebruik dit voor gebruik in de kachel. Met Pasen of op Oudejaarsdag kunt u dan van het resthout nog een compacte stapel maken. Gebruik dan

alleen hout van een paar jaar oud. (Zijn de takken makkelijk te breken, is het hout droog genoeg). Plaats de dikke/zware stukken onderaan en het dunne, harsrijke hout bovenop. *Steek het vuur nu alleen bovenop aan, of bij de luwe zijde/boven.* (Doe dit beslist niet met vloeibare brandstoffen!) Wind en trek blazen de vlammen nu bij de houtstapel vandaan en deze zal zo aanmerkelijk langer branden. Stenen (elke steen is beter dan geen) rond de stapel zullen bovendien helpen de verbrandingstemperatuur hoger te brengen. Het op een natuurlijke wijze laten verteren, blijft echter de schoonste manier van hout opruimen.

Deel 2: Hout stoken in de open haard, buitenhaard, pizzaoven of een stalen houtkachel.

Om in een haard geen onbeheersbare warmteontwikkeling te krijgen, begint u met een kleine houtstapel. Maak op de brandplek eerst een stapeltje van takken en/of latjes. Leg hiervan ook de dikste takken onderaan en dunste er bovenop.

Plaats hier bovenop een aanmaakblokje en steek dit vervolgens aan. **Bovenaan blijft voortaan het aansteekpunt.** Als dit stapeltje vrijwel tot kooltjes is verbrand, schuift u zijdelings een aantal stukken hout erbij. De vlam zal nu zijwaarts in de brandstof trekken en daarmee ontstaat een gelijkmatiger vuur en veel minder rook dan bij het 'er bovenop leggen'. Plaats altijd een aantal stukken hout (3 à 4) samen, omdat de verbranding anders te traag zal verlopen en mogelijk stopt. Deze handelingen kunt u herhalen op het moment dat er opnieuw kooltjes gloeien. Schuif de houtskoolrestjes nu terug op een hoopje en schuif zijdelings opnieuw een *vanaf zijwaarts* de nieuwe voorraad kunnen opwarmen. (Veel stalen kachels hebben een te kleine luchtopening. Het vuur wordt daardoor als het ware gewurgd en dit is slechte zuinigheid.) Zet de stookdeur eventueel op een kleine kier, om het vuur meer lucht te geven. Vuurvaste stenen dicht bij de verbranding, helpen de temperatuur hoger te krijgen.

Deel 3: Hout stoken in de accumulerende houtkachel.

Accumulerende houtkachels kunnen door de gunstige eigenschappen van het steenachtig materiaal, een *scheiding maken tussen de houtverbranding en de warmteafgifte*. Hiermee is een 'vollast' verbranding altijd mogelijk, zonder een oververhitting in de kamer te krijgen. Ze zijn puur bedoeld om efficiënt mee te kunnen verwarmen en hebben een veel korter vuur nodig dan een stalen kachel. Accumulerende kachels worden met één portie hout helemaal 'doorgewarmd' en geven dan doorgaans zeer weinig rook. Toch zijn het ook hier de juiste handelingen die bepalen of er een optimaal resultaat ontstaat of niet.

Met deze willekeurige houtstapeling is het moeilijk een optimaal resultaat te verkrijgen. De stookkamer is te vol gestapeld en er ligt tevens (aanmaak)hout bovenop het papier in plaats van het papier bovenop te plaatsen.

*Verticale vulling.
Dikke stammen achterin.*

*Horizontale vulling.
Dikke stammen onderin.*

Een portie hout kan het best in één keer - staand of liggend - in de stookkamer worden geplaatst, en dan in een juiste volgorde; plaats dikke stammen onderaan en bovenop alleen de dunnere stukken. Het aansteekpunt is ook hier *bovenaan bij het dunste hout*; met behulp van wat houtsnippers, stukjes karton of een aanmaakblokje.

De prille vlam, trekt nu direct bij de houtvoorraad weg, wat een langzamere brandstofopwarming geeft. Dikker hout onderaan, brandt langzamer dan het dunne en daarmee zit in deze stapel een 'brandrem' ingebouwd. Zo kan het vuur niet onbeheersbaar en (te) groot worden..

De spreekwoordelijke 'brandrem' is hier dus de houtdikte... en *beslist niet de luchttoevoer!* Met een te geringe luchttoevoer wordt de verbranding 'gewurgd' en dan ontstaat er toch weer rook. Er moet gedurende de verbranding een klein, fel vuur blijven doorgaan.

De mensen in uw naaste omgeving die niet direct van het sfeervuur of van de warmte kunnen genieten, zullen u evenwel dankbaar zijn dat u de nieuwe stookwijze toepast!

Stook wijzer en... zegt het voort.